

znanila

župnije Dolenja vas, Rokov lončarski zvon. letnik XXVIII., št. 10,
1. oktober 2018

Slabotnost

Spoznanje lastne in tuje slabotnosti je začetek Modrosti. Ker šele takrat, ko človek spozna, da ni vsemogočen, da ne more vsem ustreči, šele takrat lahko pride do napredka. Razvoj se ustavi, ko je vse nasičeno. Zato ni greh, če človek prizna da ne zmore, da ne zna, da ne gre, da ne ve kako in kaj. Vse napake in tudi greh nastane takrat, ko hoče iti človek z vso ihto z glavo skozi zid. Ko se ne ozira na lastne ali tuje slabotnosti in talente, ter hoče vse sam.

Vsi svetniki so na začetku svoje svetniške poti (in biti svetnik je cilj naše veroizpovedi!!!) priznali svojo slabotnost, šibkost. Šolski primer je prerok Jeremija, ki pravi: »Oh, Gospod Bog, glej, ne znam govorit, ker sem še deček.« A Bog mu odgovarja: »Nikar se jih ne boj, saj sem jaz s teboj, da te rešujem.« (prim. Jer 1,6). Tudi Marija je priznala svojo slabotnost: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« A Bog ji po angelu odgovarja: »Bogu namreč ni nič nemogoče.«

Molitev je izraz človekove slabotnosti, a obenem izpovedovanje vere v Boga, hrepenenje po nečem boljšem. Ni kristjana, ki zmore vse, so pa kristjani, ki zmorejo moliti in z molitvijo dosežejo več, kot lahko pričakujejo ali si želijo. Sveta Monika je celo svoje življenje molila za spreobrnitev svojega sina. In dosegla je ne samo spreobrnitve svojega sina, temveč je doživela, da je postal celo škof (govorimo o sv. Avguštinu).

In celo: Bog je po neki čudni, nedoumljivi logiki Odrešenje postavil na ramena slabotnih, šibkih, nepopolnih oseb. Pot, ki vodi do naše zemeljske in nebeške sreče, je pot, ki gre skozi roke, srce, življenje človeka, ki je daleč od popolnosti in pravičnosti. Zato ne smemo nikdar pozabiti: da nas zvon vabi v cerkev. Pot sicer lahko vodi tudi skozi župnišče, vendar se tam ne sme

ustaviti. V župnišču lahko najdemo zgolj orodje, pripomoček, logistično sredstvo, da pridemo do Boga. Pa še to orodje ni višek sodobne tehnologije.

Z molitvijo torej gradimo svoj odnos z Bogom. In ta odnos imenujemo vera. Molitev je različna. Osebna ali skupna, katere vir in višek je nedeljska sveta maša. Lahko se zdi, da je molitev poslednje dejanje slabotnih in šibkih, a je prvo dejanje upanja, ki vodi skozi ljubezen do vere.

VRVICA ODREŠENJA

Rožni venec. Kdo od katoličanov še ni slišal za to molitev? Zanja smo najbrž že slišali, toda včasih jo prevečkrat vzamemo z rezervo. Morda se komu zdi predolga, preveč enolična, dolgočasna. Nekaterim morda celo preveč vsakdanja. Naravnani smo, da vedno hrepenimo po nečem novem, nečem izvirnem, enkratnem.

In Rožni venec je molitev, ki je vedno izvirna, vedno enkratna, saj se jo poslužujemo ko se nam dogajajo izvirni, enkratni dogodki, saj je vsaka minuta našega življenja nekaj posebnega. Nikdar ni enaka, nikdar se ne vrne.

Rožni venec je vrvica, ki je močnejša od najmočnejše verige. Na njej visimo, ko smo v krizi, po njej plezamo, ko želimo iti k Bogu. Preprosta vrvica, ki nas bodisi potegne k Bogu ali pa včasih samo obdrži v Božji milosti.

Nismo edini, ki se poslužujemo te molitve. Pred nami je to molitev molilo nešteta množica naših bratov in sester v veri. Naj naštejemo samo tiste, najbolj izrazite: Sveta Terezija Deteta Jezusa, sveti Frančišek Asiški, sveti Bruno, sveta Terezija Avilska, sveti Janez Pavel II., itd. Vsi ti svetniki so gojili prav posebno navdušenje nad rožnim vencem. Ob molitvi rožnega venca so premišljevali skrivnosti Jezusovega življenja. Z molitvenim premišljevanjem so odkrivali nove in nove poti do Boga. Bogu so preko rožnega venca izročali svoje uboštvo, svoje težave in probleme, ter se tudi zahvaljevali za vse prejete milosti.

Ko molimo Rožni venec, premišljujemo Jezusovo življenje v povezavi z našim življenjem, ter se tako Bogu zahvaljujemo za vse, kar v življenju prejmemo. Obenem pa Boga preko Marije hvalimo in se mu priporočamo. Ta

enkratna, izvirna molitev, že stoletja pomaga ljudem na poti k svetništvu. Ter daje moč slabotnim in preizkušnim.

TRIUMF SLABOTNOSTI

Svet ne mara šibkosti, ne mara slabotnosti. Svet vse to zavrže, živalsko uniči. V svetu preživi samo tisto, kar je močno, inteligentno. Tudi v civilizirani družbi, kot naj bi bila naša, so vsi ubogi, slabotni ljudje lahka tarča. Takoj ko nekdo »zavoha« da je kdo v kakšni stvari šibak, ga bo popadel. Bog pa ljubi vse kar je majhnega, ubogega, zavrženega, slabotnega, šibkega itd. Ker je vsa ta množica sposobna enega dejanja, ki je Bogu tako neznansko ljub: zvestoba.

Zaradi zvestobe Bogu, so sveti Ceciliji odsekali glavo, svetega Lovrenca so pražili na ognju, svetega Vida so namakali v vrelem olju, svetega Jerneja so živega odrli, pa sveti Peter in Pavel in vsi apostoli razen apostola Janeza, ki je umrl od visoke starosti, vsi ti so umrli zaradi zvestobe Bogu. Svet jih je zaničeval, preganjal, ker so preprosto ljubili, kakor ljubi Jezus, ki je zaradi ljubezni umrl na križu.

Kasneje okoli leta 313 ko je svet spoznal, da se da od krščanstva lepo živeti, se je zdelo, da se ljubezni na tako radikalen način, kot je mučeništvo, ne da več dokazati. Pa so se zopet našli posamezniki in posameznice, ki so nam dali zgled, da se da ljubezen, do Boga in posledično do ljudi dokazati tudi na drug način.

Najprej so to bili redovniki in redovnice kontemplativci, ki so se bodisi umaknili v samoto kot puščavniki, kot npr. sveti Anton Puščavnik, sveti Aleš, sveti Egidij, sveta Klara, itd. Nato so temu zgledu sledili svetniki, ki se sicer niso umaknili čisto v samoto, vendar so se odpovedali svetnim dobrinam, se zavezali celibatu kot npr. sveti Benedikt, sveti Bernard, sveti Frančišek Asiški, sveti Dominik, sveti Rok, sveta Sholastika, itd.

Toda ob vseh teh različnih odpovedih, se včasih zdi, da v krščanstvu samo trpljenje in bolečina nekaj pomenita. Toda resnica je, da se vsak prej ali slej sooči z lastno ali tujo omejenostjo: bodisi z pomanjkanjem zdravja, bodisi s pomanjkanjem gmotnih dobrin, bodisi s starostjo in pomanjkanjem raznih talentov in sposobnosti itd. In ta omejenost povzroča trpljenje in bolečino, ki

so sestavni del našega življenja. Če je vse dobro in vse poteka po naših kriterijih in standardih s tem nimamo problemov. Problem nastane, ko vse ne gre po naših načrtih, pa če smo krivi ali pa ne. Ta problem želi krščanstvo premostiti, in rešitev za ta problem je zgolj ljubezen.

Mučeništvo je izraz ljubezni, je sad ljubezni, je lahko tudi vzrok ljubezni. Jezus lepo pravi: **»Kdor izgubi svoje življenje zaradi mene in zaradi evangelija, ga bo rešil.«** Ne bo pridobil novega življenja, temveč bo staro življenje rešil. Samo preko našega življenja, ki ga živimo tukaj in sedaj bomo prišli v večno življenje v nebeškem kraljestvu. Toda da človek izgubi svoje življenje mora imeti tehten razlog. In ta razlog je lahko samo ljubezen.

Mučeništvo je pravzaprav vsako dobro delo, ker se je za vsako dobro delo potrebno truditi. Ne pride samo od sebe. Ker nikdar še nismo slišali, da bi se kdo mučil, ko bi delal greh. Še več, včasih je greh prav užitek delati. Dobro delo pa je velikokrat mučenje. In to dobro delo, ki je vzrok in sad slehernega mučenja, pretehta vso bolečino in trpljenje. Dobro delo je iz ljubezni. Greh pa je iz sebičnosti. Kajti nasprotje ljubezni ni sovraštvo, temveč sebičnost.

Mučenje za zemeljske dobrine še lahko prestanemo. Kaj pa ko je treba nekaj prenašati pri zdravi pameti za tiste dobrine, ki so večne, ali pa se jih ne da oceniti, prijeto itd., ki nam ne prinašajo »zemeljske nagrade«? Tam pa je še kako potrebno imeti ljubezen. Samo ljubezen do Boga, ljubezen do naše nesmrtni duše, do naših bližnjih, nas bo primorala, da bomo šli v trdi zimi, v ostrem mrazu, v mrzlo in vlažno cerkev k sveti maši ali češčenju Najsvetejšega zakramenta. Samo ljubezen bo premagala vse izgovore, da bomo vztrajali v nemogočih razmerah, na nemogočih krajih, ob nemogočih urah, da se bomo morda samo za trenutek srečali s »srečo svojega življenja«.

Svetniki, ki jih častimo in se jim priporočamo, še posebej v prvem tednu meseca oktobra, so nam čudovit zgled, da se ljubezen vedno spleča in da se je za ljubezen vredno in potrebno potruditi. Kajti Bog je ljubezen: tako v nebeških, kakor v zemeljskih sferah. In da tisti, ki zavrne ljubezen, tako v nebeških kakor v zemeljskih sferah, zavrne Boga.

Tako bomo v začetku meseca oktobra obnovili ali pa na novo zgradili ljubezen do Boga in bližnjega in sicer pri vsaki večerni sveti maši na priprošnjo:

- 1.10. – svete Terezije Deteta Jezusa
- 2.10. – angelov varuhov
- 4.10. – svetega Frančiška Asiškega
- 5.10. – svete Favstine Kowalske
- 6.10. – svetega Bruna

NIMAM ČASA

Je najpogostejši izgovor, ki pa je resničen. Marsikdo nima časa. Osem ali več ur v službi, skrb za družino, za dom, za prijatelje. Starejši bi radi videli, da bi bile vse stvari zjutraj ali pa vsaj popoldne, ko je še svetlo. Mlajši bi radi videli, da bi bilo vse zvečer, ko bi lahko našli vsaj nekaj trenutkov za najboljšega prijatelja, ki nas čaka v tabernaklju. Težko je vse uskladiti, zato bo od prvega oktobra dalje, **vsak ponedeljek od 21-ih do 22-ih, možnost za tiho adoracijo (češčenje) Najsvetejšega zakramenta.** Razen v primeru višje sile (bolezen itd.)

Poleg bolj ali manj redne nedeljske svete maše, je za telesno in duhovno zdravje zrenje Boga v Najsvetejšem zakramentu nujno potrebno. Če redno nedeljsko sveto mašo lahko primerjamo z rešilnim jopičem, ki nas drži na gladini, češčenje Najsvetejšega zakramenta pomeni plavanje v k rešitvi.

Kaj počnemo pred Najsvetejšim zakramentom: zremo Boga in ga poslušamo. To je lahko za marsikoga edini kraj in edini čas v tednu, ko lahko popolnoma odloži vse svoje misli in skrbi, ter ne misli na nič drugega kot na ljubega Boga. Demenca, ki nam v tem času najbolj grozi je posledica prenasičenosti naših misli, naših možganov, naših življenj. Zrenje Boga in ko se človek namerno trudi misliti samo na Boga, pomeni tisto dobrodošlo izpraznjenje misli in srca, da nas lahko Bog napolni s svojo milostjo.

Pridite vsi, ki bi radi za trenutek odložili svoje misli in skrbi. Pridite vsi, ki se utapljate v dolžnostih svojega stanu in poklica in zaplavajte proti rešitvi, vsak ponedeljek od 21-ih do 22-ih, v tistem češčenju Boga v Najsvetejšem zakramentu.

SEMINAR PRENOVE V DUHU

V okviru katoliške karizmatične preнове bo v času od 2. 10. 2018 do 13. 11. 2018 v Dolenji vasi potekal seminar za izlitje Svetega Duha z živahnim slavljenjem, poučevanji in pričevanji o Bogu. O tem, da se še danes dogajajo čudeži, ozdravljenja, osvoboditve in konkretne spremembe v naših življenjih, če Bogu dovolimo, da pokaže, da je živ in vsemogočen.

Seminar je namenjen vsem. Tako tistim, ki še ne poznajo Božje ljubezni kot tistim, ki si jo želijo bolje spoznati in okusiti.

Seminar je sestavljen iz sedmih zaporednih srečanj, ki skupaj tvorijo celoto. Zelo priporočamo, da ste prisotni na vseh.

I. **srečanje (2. 10. 2018)**

BOŽJA LJUBEZEN

II. **srečanje (9. 10. 2018)**

ODREŠENJE

III. **srečanje (16. 10. 2018)**

NOVO ŽIVLJENJE

IV. **srečanje (23. 10. 2018)**

RAST

V. **srečanje (30. 10. 2018)**

SPREJEM BOŽJEGA DARU

srečanje (6. 11. 2018)

MOLITEV ZA KRST V SVETEM DUHU

srečanje (13. 11. 2018)

PREOBRAZBA V KRISTUSU

Vsa srečanja bodo v župnijski cerkvi sv. Roka s pričetkom ob 18.⁰⁰ uri in se predvidoma zaključila 20.³⁰ uri.

Srečanja bodo sestavljena iz naslednjih vsebin:

- pozdrav in slavljenje;
  - nagovor;
- delo v malih skupinah;
zaključek in druženje.

MAŠNI NAMENI OD 1.10.2018 DO 31.10.2018

Ponedeljek, 1. oktober

Terezija Deteta Jezusa

ob 17.30 v Dolenji vasi
ob 18-ih v Dolenji vasi

za blagoslov dela in družine

Adoracija od 21-22

Torek, 2. oktober

Angeli varuhi

ob 18-ih v Dolenji vasi

seminar Prenove v Duhu

Sreda, 3. oktober

Gerard

ob 17.30 v Rakitnici
ob 18-ih v Dolenji vasi

Četrtek, 4. oktober

Francišek Asiški

ob 18-ih v Dolenji vasi

Češčenje ob 17.30

Petek, 5. oktober

Favstin Kowalska

ob 18.00 v Dolenji vasi

Prvi petek
Ura usmiljenja ob 15-ih.

Sobota, 6. oktober

Bruno

ob 8-ih v Dolenji vasi

Nedelja, 7. oktober

27. navadna nedelja

ob 8-ih v Dolenji vasi
ob 10-ih v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

ofer za obnove

Ponedeljek, 8. oktober

Pelagija

ob 18-ih v Dolenji vasi

Adoracija od 21-22

Torek, 9. oktober

Dionizij

ob 8.00 v Dolenji vasi
ob 18-ih v Dolenji vasi

za zdravjek svetim angelom

seminar Prenove v Duhu

Sreda, 10. oktober

Florencij

ob 18-ih v Prigorici

Četrtek, 11. oktober

Janez XXIII.

ob 18-ih v Dolenji vasi

Češčenje ob 17.30

Petek, 12. oktober

Maksimilijan Celjski

ob 18-ih v Dolenji vasi

Ura usmiljenja ob 15-ih .

Sobota, 13. oktober

Koloman

ob 8-ih v Dolenji vasi

Nedelja, 14. oktober

28. navadna nedelja

ob 8-ih v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

ob 10-ih v Dolenji vasi

Ponedeljek, 15. oktober

Terezija Avilska

ob 18.00 v Dolenji vasi

Adoracija od 21-22

Torek, 16. oktober

Hedvika

ob 8.00 v Dolenji vasi

ob 18-ih v Dolenji vasi

seminar Prenove v Duhu

Sreda, 17. oktober

Ignacij Antiohijski

ob 18.00 v Prigorici

Četrtek, 18. oktober

Luka

ob 18.00 v Dolenji vasi

Češčenje ob 17.30

Petek, 19. oktober

Pavel od Križa

ob 18.00 v Dolenji vasi

Ura usmiljenja ob 15-ih .

Sobota, 20. oktober

Irena

ob 8.00 v Dolenji vasi

Nedelja, 21. oktober

29. navadna nedelja

ob 8.00 v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

ob 10-ih v Dolenji vasi

Ponedeljek, 22. oktober

Janez Pavel II.

ob 18.00 v Dolenji vasi

Adoracija od 21-22

Torek, 23. oktober

Janez Kapistran

ob 8.00 v Dolenji vasi

ob 18-ih v Dolenji vasi

v čast Svetemu Duhu ()

seminar Prenove v Duhu

Sreda 24. oktober

Anton M. Klaret

ob 18-ih v Prigorici

Četrtek, 25. oktober

Darinka

ob 18-ih v Dolenji vasi

Češčenje ob 17.30

Petek, 26. oktober

Lucijan

ob 18-ih v Dolenji vasi

Ura usmiljenja ob 15-ih.

Sobota, 27. oktober

Sabina Avilska

ob 8-ih v Dolenji vasi

Nedelja, 28. oktober

30. navadna nedelja

ob 8.00 v Dolenji vasi
ob 10-ih v Dolenji vasi

za žive in pokojne farane

Ponedeljek, 29. oktober

Mihael Rua

ob 18.00 v Dolenji vasi

Adoracija od 21-22

Torek, 30. oktober

Marcel

ob 8.00 v Dolenji vasi
ob 18-ih v Dolenji vasi

seminar Prenove v Duhu

Sreda 31. oktober

Volbenk

ob 18-ih v Dolenji vasi

za prijatelje in dobrotnike

- V kolikor je prišlo v mašnih namenih do tipkarske napake, se že v naprej opravičujem. Prosim Vas, da me pred mašo na to opozorite.
- V primeru, da se bodo v tekočem mesecu v cerkvi v Rakitnici vršila kakšna dela bodo maše opravljene v Dolenji vasi.

Župnik bo zagotovo v župnijski pisarni:

- v ponedeljek od 17⁰⁰ do 17³⁰
- v petek od 16⁰⁰ do 17⁰⁰

Na cerkvene in državne praznike ni uradnih ur!

Možnost za sveto spoved:

- prvi teden v mesecu pol ure pred večerno sveto mašo
- v četrtek in petek pred večerno sveto mašo
- vsak petek med 15⁰⁰ in 15³⁰

Prejem ostalih zakramentov:

- za sveti krst: druga nedelja v mesecu
- sveti zakon: prijaviti vsaj mesec dni pred poroko v župnijski pisarni

Za bolniško maziljenje in sveto spoved ni uradnih ur! Lahko se oglasite v župnišču oz. dogovorite za termin preko tel: 031/347-427

OBVESTILA

□ V župnišču lahko prevzamete slike od prvega obhajila oz. birme. Nekaj jih je še od lanskega leta.

OBNAVLJANJE in VZDRŽEVANJE

V mesecu marcu smo zaključili z rekonstrukcijo zvonjenja v župnijski cerkvi. Znesek te investicije je znašal: 27.372,25 € Sedaj pa nas čaka še dokončna obnova podružnične cerkve svetega Vida v Rakitnici. Znesek te investicije bo znašal približno 50.000 €. Individualne donacije lahko nakažete tudi na transakcijski račun župnije:

Župnija Dolenja vas
Strma pot 2, 1331 Dolenja vas
SI56 0232 1008 9142 471 (NLB d.d.)
D.št.: 51131021

Vsem, ki boste pripravljene sodelovati se že vnaprej zahvaljujem, ter kličem na Vas Božjega blagoslova. Bohlonej, ter Bog povrni!

V nedeljo 9.9.2018 ste pri ofru za obnove darovali **1.142,17 €**. Bohlonej in Bog povrni!

Poleg tega ofra, so posamezniki in podjetja (do 17.9.2018) darovali: **1.512,62,00 €**. Vsem Boghlonej in Bog povrni!

Zaradi nevarnosti vloma in kraje, so vsi darovi še isti dan položeni na transakcijski račun župnije Dolenja vas!

IZ GLOBOČINE

Psalm 130, kralja Davida je bil napisan v eksistencialni, življenjski stiski. Izraža človekovo slabotnost, ki kliče po pomoči Tistega, ki mora življenje rešiti. Že stoletja je ta psalm rešilna bilka. In že stoletja človeku kaže pot upanja.

*Iz globočine kličem k tebi, o Gospod,
Gospod, usliši moj glas;
tvoja ušesa naj bodo pozorna
na glas moje prošnje.*

Iz globočine, pomeni iz samega dna, iz najglobljega brezna, kliče obupana duša k svojemu Bogu. V globočino pademo, bodisi po lastni, bodisi po tuji krivdi. Globočine, ki jo obdajajo visoke in na videz nepremagljive stene zamre vsak glas. Nad globočino sije sonce, rastline in živali veselo rastejo, živijo. Nihče ne more posumiti, da obstaja neko globoko brezno, kamor je zapadla človekova duša. In zato, ker nihče ne more posumiti, nihče tam gleda, tam ne išče in tudi ne sliši.

V globočini, v blatu in breznu se porajajo najčudovitejše molitve, ponižne prošnje. Tam se človek ne obrača na drugega človeka – ker ga ni. Tam človeku ne pomaga Wi-Fi, ker ga ni. V globočini je človek sam s seboj, sam, osamljen, prepuščen milosti in nemilosti Boga.

*Če boš pozoren na krivde, o Gospod,
Gospod, kdo bo mogel obstati?
Toda s teboj je odpuščanje,
da bi te strahoma spoštovali.*

Človek v globočini najde svojo vero. Vera pomeni odnos z Bogom. Na žalost večina ljudi samo na ta način najde Boga, samo na ta način vzpostavi nek odnos z Bogom, ki ga imenujemo vera. In ko človek vstopi v odnos z Bogom, se lahko z njim pogovarja, ga roti, da je Bog vendarle Bog in če bo Bog ravnal kot človek, kdo bo obstal, kdo bo preživel. Človek opominja svojega znanca, svojega prijatelja, svojega šefa, svojega soseda, ki je Bog na odpuščanje. Kajti če Bog zameri, nam ni rešitve iz globočine.

*Upam v Gospoda, moja duša upa,
čakam na njegovo besedo,
moja duša čaka na Gospoda
bolj kakor stražarji na jutro,
stražarji na jutro.*

V globočini človek vzpostavi odnos z Bogom, zato se v globočini v obliki vere prižge luč upanja. Upanje pa ne zahteva, temveč čaka. Čaka, da pride rešitev v globočino iz katere duša sama ne more priti. Upanje je čakanje, kakor v mrazu čakamo in hrepenimo, da čimprej pride vlak ali avtobus. In ker vemo, da pride, se naše upanje prelevi v hrepenenje. V globočini lastne bede, ko se človek ne more več ozirati na človeka, stavi vse svoje upanje na Boga. Delal bo vse, da bo pospešil prihod Gospoda.

*Izrael, pričakuj Gospoda!
Zakaj pri Gospodu je dobrota,
pri njem je obilje rešitve.
On bo rešil Izraela
vseh njegovih krivd.*

Zato človek, ki padeš v globočino. Bodisi po lastni krivdi, bodisi po tuji. Bodisi je to globočine skušnjave ali globočina preizkušnje ne obupuj, temveč pričakuj in čakaj Gospoda. Samo pri Gospodu je dobrota, samo pri Gospodu je obilje rešitve. Stori vse, kar je v tvoji moči, da spomniš Gospoda na svoj obstoj. On sicer ve, da si tam, morda je celo dopustil, da si padel v globočino. Ne zato, da bi te kakorkoli kaznoval, temveč zato,

ker imaš svobodno voljo in moraš svobodno dopustiti, da te Gospod reši. Kajti ko si v globočini, te nič ne more ven potegniti, razen Gospod. Zato moli ta psalm, v trenutkih ko boš v globočini, spoznaj Gospoda, ki te preko svetih zakramentov želi potegniti iz tvoje globočine.

Lončarski zvon – interno glasilo župnije Dolenja vas. Izdaja: Župnija Dolenja vas, Strma pot 2, 1331 Dolenja vas. Tel.: 01/837-40-93, 031/347-427 Odgovarja: Pečavar Aleš, župnik, <http://zupnija-dolenjivas.si/>